

ЗАКОН за защита на конкуренцията

Обн., ДВ, бр. 52 от 8.05.1998 г.; Решение № 22 на Конституционния съд на РБ от 24.09.1998 г. - бр. 112 от 29.09.1998 г.; изм., бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г., изм. и доп., бр. 28 от 19.03.2002 г., в сила от 20.06.2002 г., бр. 9 от 31.01.2003 г., изм., бр. 107 от 9.12.2003 г.

кн. 6/98 г., стр. 133; кн. 10/98 г., стр. 33; кн. 4/2002 г., стр. 44; кн. 2/2003 г., стр. 109
т. 8, р. 1, № 51

ДЯЛ ПЪРВИ

ОБЩА ЧАСТ

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет

Чл. 1. (1) Този закон има за цел да осигури защита и условия за разширяване на конкуренцията и на свободната инициатива в стопанската дейност.

(2) За целите по ал. 1 законът урежда защита срещу споразумения, решения и съгласувана практика, злоупотреба с монополно и господстващо положение на пазара, концентрация на стопанската дейност, нелоялна конкуренция и други действия, които могат да доведат до предотвратяване, ограничаване или нарушаване на конкуренцията.

Приложно поле

Чл. 2. (1) Този закон се прилага спрямо:

1. всички предприятия, които извършват дейността си на територията на Република България или извън нея, ако изрично или мълчаливо предотвратяват, ограничават, нарушават или могат да предотвратят, ограничат или нарушат конкуренцията в страната;

2. органите на изпълнителната власт и на местното самоуправление, ако изрично или мълчаливо предотвратяват, ограничават, нарушават или могат да предотвратят, ограничат или нарушат конкуренцията в страната;

3. (изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) предприятия, на които държавата или общината е възложила извършването на услуги от обществен интерес, доколкото прилагането на закона не пречатства фактически или юридически изпълнението на задачите, които са им възложени, и конкуренцията в страната не се засяга в значителна степен;

4. физически лица, които съдействат за създаване на господстващо положение или осъществяване на нелоялна конкуренция.

(2) Този закон не се прилага спрямо:

1. отношенията, уредени от законодателството за защита на индустриалната собственост, авторското право и сродните му права, доколкото не се използват за ограничаване или нарушаване на конкуренцията;

2. действия, последствията от които ограничават или могат да ограничат или нарушат конкуренцията в друга държава, освен ако е предвидено друго с влязъл в сила международен договор, по който Република България е страна.

Глава втора

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА КОНКУРЕНЦИЯТА

Статут

Чл. 3. Комисията за защита на конкуренцията, наричана по-нататък "комисията", е независим специализиран държавен орган на бюджетна издръжка. Комисията е юридическо лице със седалище в София.

Състав

Чл. 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Комисията се състои от 7 души - председател, двама заместник-председатели и четирима членове, избирани и освобождавани от Народното събрание за срок пет години. Те могат да бъдат преизбрани за още пет години.

(2) Председателят на комисията трябва да бъде правоспособен юрист със стаж по специалността не по-малко от десет години и да отговаря на изискванията по ал. 3.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) За членове на комисията се избират български граждани с висше юридическо или икономическо образование със стаж по специалността не по-малко от пет години, с високи професионални и нравствени качества, които не са осъждани на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер. Те не могат да заемат друга платена длъжност, освен когато упражняват научна или преподавателска дейност, както и да бъдат облагодетелствани под каквато и да е форма от предприятия.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.).

(5) Председателят, заместник-председателите и членовете на комисията полагат клетва пред Народното събрание съгласно чл. 76, ал. 2 от Конституцията на Република България.

(6) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Председателят на комисията получава основно месечно възнаграждение в размер 90 на сто от основното възнаграждение на председателя на Народното събрание. Заместник-председателите получават основно месечно възнаграждение в размер 95 на сто, а членовете - 90 на сто от основното месечно възнаграждение на председателя на комисията.

Прекратяване на правомощията

Чл. 5. (1) Правомощията на председателя, заместник-председателите и членовете на комисията се прекратяват от Народното събрание преди изтичане на мандата им:

1. по тяхна молба;
2. когато са осъдени на лишаване от свобода за умишлено престъпление от общ характер;
3. при невъзможност да изпълняват задълженията си повече от шест месеца;
4. (изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) поради несъвместимост по чл. 4, ал. 3, настъпила след избора;
5. (нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) при смърт.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) При настъпване на обстоятелство по ал. 1 за член на комисията председателят уведомява своевременно Народното събрание. Когато обстоятелството по ал. 1 се отнася до председателя, уведомление може да направи всеки член на комисията.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) В случаите по ал. 1 при предсрочно прекратяване на правомощията на член на комисията Народното събрание в едномесечен срок избира нов член до края на първоначалния мандат.

Устройство и дейност

Чл. 6. (1) Комисията приема правилник за устройството и дейността си, който се обнародва в "Държавен вестник".

Председател на комисията

Чл. 8. (1) Председателят на комисията:

1. (отм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.);
2. представлява комисията или упълномощава лица, които да я представляват;
3. организира и ръководи дейността на комисията;
4. насрочва и ръководи заседанията на комисията;
5. сключва, изменя и прекратява трудовите правоотношения със служителите от администрацията;
6. организира и привежда в изпълнение влезлите в сила решения на комисията;
7. изпълнява бюджета;
8. информира обществеността за дейността на комисията чрез средствата за масово осведомяване.

(2) При осъществяване на своите функции председателят се подпомага от заместник-председателите. Той определя заместник-председателя на комисията, който го замества в негово отсъствие.

ДЯЛ ВТОРИ

ОГРАНИЧАВАНЕ НА КОНКУРЕНЦИЯТА

Глава трета

ЗАБРАНЕНИ СПОРАЗУМЕНИЯ, РЕШЕНИЯ И СЪГЛАСУВАНА ПРАКТИКА

Обща забрана

Чл. 9. (1) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Забранени са всякакъв вид споразумения между предприятия, решения на сдружения на предприятия, както и съгласувана практика на две или повече предприятия, които имат за цел или резултат предотвратяване, ограничаване или нарушаване на конкуренцията на съответния пазар, като например:

1. пряко или косвено определяне на цени или други търговски условия;
2. разпределяне на пазари или източници на снабдяване;
3. ограничаване или контролиране на производството, търговията, техническото развитие или инвестициите;
4. прилагане на различни условия за един и същи вид договори по отношение на определени партньори, при което те се поставят в неравноправно положение като конкуренти;
5. поставяне сключването на договори в зависимост от поемането от другата страна на допълнителни задължения или от сключването на допълнителни договори, които по своя характер или съгласно търговските обичаи не са свързани с предмета на основния договор или с неговото изпълнение.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Споразуменията и решенията по ал. 1 са нищожни.

Споразумения с незначителен ефект

Чл. 10. (1) Забраната по чл. 9, ал. 1 не се прилага за споразумения, решения и съгласувана практика с незначителен ефект върху конкуренцията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Ефектът е незначителен, когато общият дял на предприятията, участници на пазара на стоките или услугите - предмет на споразумението, решението или съгласуваната практика, не надвишава:

1. пет на сто от съответния пазар, ако участниците са конкуренти помежду си;
2. десет на сто от съответния пазар, ако участниците не са конкуренти помежду си.

(3) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Алинея 1 не се прилага, когато споразуменията, решенията или съгласуваната практика имат за цел или резултат:

1. пряко или косвено определяне на цени или други търговски условия;
2. разпределяне на пазари или източници на снабдяване.

Задължение за уведомяване

Чл. 11. (1) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Предприятията могат да уведомят комисията за съществуването на споразумения, решения или съгласувани практики по чл. 9, ал. 1 в тридесетдневен срок от деня на сключването, приемането или прилагането им.

(2) Уведомлението по ал. 1 следва да съдържа данни за:

1. предприятията участници;
2. правната форма на споразумението или решението или вида на съгласуваната практика;
3. общия дял в съответния пазар на предприятията участници.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) В уведомлението се съдържа и искане за освобождаване от забраната по реда на чл. 13.

Оценка на споразуменията, решенията или съгласуваната практика

Чл. 12. (1) (Предишен текст на чл. 12 - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) В срок до два месеца от постъпване на уведомлението комисията постановява решение, с което обявява:

1. че не е налице основание за прилагане на забраната по чл. 9;
2. забрана на споразумението, решението или съгласуваната практика.

(2) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) До постановяване на решението по ал. 1 се забраняват всякакви фактически и правни действия по направеното уведомление.

Освобождаване от забрана

Чл. 13. (1) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) С разрешение на комисията от забраната по чл. 9, ал. 1 могат да бъдат освободени споразумения, решения или съгласувана практика, когато допринасят за увеличаване и подобряване производството на стоки и извършването на услуги или за техническото и икономическото развитие, като осигуряват на потребителите справедлив дял от получените ползи, и които:

1. не налагат на съответните предприятия ограничения, които не са необходими за постигане на посочените цели, и
2. не създават възможност за премахване на конкуренцията по отношение на съществена част от съответния пазар.

(2) Комисията може да освободи от забраната по чл. 9 споразумения, решения и съгласувана практика на малки и средни предприятия, ако с тях се повишава конкурентоспособността им.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Разрешенията по ал. 1 се издават в срок два месеца от подаване на искането по чл. 11, ал. 3 и влизат в сила от момента, определен в решението на комисията. В разрешенията могат да се съдържат определени условия, с които предприятията са задължени да се съобразят.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Комисията упражнява контрол за спазването от участниците в споразумението, решението или съгласуваната практика на разрешението за освобождаване от забрана. Тя може да отмени или да измени даденото разрешение, както и да забрани споразумението, решението или съгласуваната практика, когато:

1. настъпи промяна във факт, който е имал основно значение при издаване на разрешението;
2. участващите предприятия нарушат условие, което разрешението съдържа;
3. се установи, че разрешението се основава на предоставени от предприятието неверни сведения и данни;

4. (нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) се установи, че участниците в споразумението, решението или съгласуваната практика злоупотребяват с постановеното освобождаване от забрана.

(5) (Обявена за противоконституционна от КС на РБ относно думите "или промяна" - ДВ, бр. 112 от 1998 г., изм., бр. 9 от 2003 г.) Ако при проучването бъдат установени данни, които сочат, че споразумението, решението или съгласуваната практика, за които се иска освобождаване, сериозно уврежда или може да увреди интересите на търговските партньори или потребителите, комисията с решение може да разпорежи незабавно преустановяване или промяна на споразумението, решението или съгласуваната практика.

Групово освобождаване от забрана

Чл. 14. (1) Комисията може да приеме решение, че забраната по чл. 9, ал. 1 не се прилага за определен вид договори, когато те отговарят на изискванията по чл. 13, ал. 1.

(2) Решението по ал. 1 влиза в сила след обнародването му в "Държавен вестник".

(3) В решението за групово освобождаване от забраната по чл. 9, ал. 1 комисията определя условията, които договорите могат да съдържат, и тези, чието прилагане е недопустимо.

(4) В решението по ал. 1 може да се предвиди, че забраната по чл. 9, ал. 1 няма да се прилага за договори, които са сключени до деня на влизането му в сила, ако в срок до три месеца те бъдат приведени в съответствие с изискванията на решението на комисията и тя бъде незабавно уведомена за направените промени.

Уеднаквяване на общи условия

Чл. 15. (1) (Доп. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Предприятията, които предлагат сключване на един и същ вид договори при прилагане на общи условия, могат предварително да уеднаквят тези общи условия, ако те не ограничават свободното уговаряне на цените и на други търговски условия и не увреждат интересите на потребителите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 107 от 2003 г.) Уеднаквяване на общите условия се допуска само с разрешение на комисията освен в случаите, когато са одобрени от компетентен орган, осъществяващ регулиране и контрол. Разрешението се дава в срок два месеца от подаване на искането от предприятията по ал. 1.

Глава четвърта

МОНОПОЛНО И ГОСПОДСТВАЩО ПОЛОЖЕНИЕ

Монополно положение

Чл. 16. (1) Монополно е положението на предприятие, което по закон има изключителното право да извършва определен вид стопанска дейност.

(2) Монополно положение може да се предоставя само със закон в случаите, когато то е предоставено на държавата по чл. 18, ал. 4 от Конституцията на Република България.

(3) Всяко друго предоставяне на монополно положение е недействително.

Господстващо положение

Чл. 17. (1) Господстващо е положението на предприятие, което с оглед на своя пазарен дял, финансови ресурси, възможности за достъп до пазара, технологично равнище и стопански отношения с други предприятия може да попречи на конкуренцията на съответния пазар, тъй като е независимо от своите конкуренти, доставчици или купувачи.

(2) Приема се, че едно предприятие има господстващо положение, ако има по-голям от 35 на сто дял от съответния пазар, освен ако не са налице изискванията по ал. 1.

Забрана за злоупотреба с монополно или господстващо положение

Чл. 18. (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Забранени са действията на предприятия с монополно или господстващо положение, както и действията на две или повече предприятия със съвместно господстващо положение, които имат за цел или резултат

предотвратяване, ограничаване или нарушаване на конкуренцията и/или увреждане на интересите на потребителите, като например:

1. пряко или косвено налагане на цени за покупка или продажба или други нелоялни търговски условия;
2. ограничаване на производството, търговията и техническото развитие във вреда на потребителите;
3. прилагане на различни условия за един и същи вид договори по отношение на определени партньори, при което те се поставят в неравноправно положение като конкуренти;
4. поставяне на условията за сключване на договори в зависимост от поемането от другата страна на допълнителни задължения или сключване на допълнителни договори, които по своя характер или съгласно обичайната търговска практика не са свързани с предмета на основния договор или с неговото изпълнение;
5. необосновано прекратяване на дългосрочно установени търговски връзки или необоснован отказ да се сключи договор при наличие на възможности за производство или доставка.

Глава пета

ДЪРЖАВНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ

Определяне на цени

Чл. 19. (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) При нарушаване на забраната по чл. 18, ал. 1 от предприятие с монополно положение по предложение на комисията съответният орган, осъществяващ регулиране и контрол, а когато такъв орган няма - Министерският съвет, може да установи минимални, фиксирани или пределни цени за определен период от време, които да са задължителни за предприятието нарушител.

Държавна помощ

Чл. 20. (Отм. - ДВ, бр. 28 от 2002 г.).

Глава шеста

КОНЦЕНТРАЦИЯ НА СТОПАНСКАТА ДЕЙНОСТ

Определение

Чл. 21. (1) Концентрация на стопанската дейност е налице:

1. при сливане или вливане на две или повече независими предприятия, или
2. (изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) когато едно или няколко лица, упражняващи вече контрол върху едно предприятие, придобият чрез покупка на ценни книжа, дялове или имущество, чрез договор или по какъвто и да е друг начин пряк или косвен контрол върху други предприятия или части от тях.

(2) Контролът по смисъла на ал. 1, т. 2 се изразява в придобиване на права, сключване на договори или други начини, които поотделно или заедно и с оглед на съществуващите фактически обстоятелства и приложимия закон дават възможност за упражняване на решаващо влияние върху определено предприятие чрез:

1. придобиване правото на собственост или на ползване върху цялото или върху част от имуществото на предприятието;
2. придобиване на права, включително и въз основа на договор, които осигуряват възможността за решаващо влияние върху състава, гласуването или решенията на органите на предприятието.

Съвместно предприятие

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) За концентрация по смисъла на чл. 21 се счита и създаването на съвместно предприятие, трайно изпълняващо всички функции на икономически независим субект.

Исключения

Чл. 23. Не се считат за концентрация случаите, в които:

1. банки и небанкови финансови институции или застрахователни дружества, чиято дейност включва сделки с ценни книжа за тяхна или за чужда сметка, притежават временно ценни книжа на определено предприятие с цел да ги препродадат, но само при условие, че:

а) не упражняват свързаното с тези книжа право на глас, за да въздействат на конкурентното поведение на предприятието, или

б) упражняват правото си на глас само за да подготвят прехвърлянето на ценните книжа, което следва да се осъществи в срок една година от придобиването им;

2. контролът се придобива от лице, което съгласно действащото законодателство изпълнява определени функции, свързани с ликвидацията или с обявяването в несъстоятелност на предприятието;

3. действията по чл. 21, ал. 2 се извършват от финансови холдинги, но само когато придобитият от холдинга контрол се упражнява единствено за поддържане пълната стойност на внесенния капитал, а не и за пряко или косвено определяне на конкурентното поведение на предприятията, в които холдингът участва.

Задължение за предварително уведомяване

Чл. 24. (1) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Предприятията са задължени да уведомят предварително комисията за намерението си да осъществяват концентрация по чл. 21, ал. 1, когато общият оборот за предходната година на участниците в концентрацията на съответния пазар на територията на страната надхвърля 15 млн. лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) В случаите, в които концентрацията ще се осъществи чрез сключване на договор въз основа на публично оповестен търг или конкурс, уведомлението по ал. 1 се представя в срок 7 дни след оповестяването на резултатите от търга или конкурса.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Когато концентрацията се изразява в придобиване на контрол върху части от едно или повече предприятия, независимо от това дали тези части представляват самостоятелни юридически лица, се взема предвид оборотът, отнасящ се до тази част, която е предмет на контрола.

(4) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Уведомлението за концентрация на стопанска дейност, осъществена по чл. 21, ал. 1 и чл. 22, се подава съвместно от предприятията, които се сливат или вливат или са създали съвместно предприятие, съответно от предприятието, придобило контрол по смисъла на чл. 21, ал. 2.

(5) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) При концентрация на банки и небанкови финансови институции се взема предвид сумата на приходите съгласно отчета за последната приключила финансова година след отчисляване на всички данъци, а на застрахователните дружества - сумата на застрахователните премии след отчисляване на всички данъци, вноски, установени със закон, и такси.

Задължение за уведомяване от държавни или местни органи

Чл. 25. (Отм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.)

Съдържание на уведомлението

Чл. 26. (1) Уведомлението по чл. 24 съдържа данни за:

1. предприятията - участници в концентрацията;
2. характера и правната форма на концентрацията;
3. вида стоки и услуги, които обхваща концентрацията;
4. предприятията, върху които участващите в концентрацията упражняват контрол по смисъла на чл. 21, ал. 2;

5. общия пазарен дял и общия оборот на предприятията - участници в концентрацията;

6. основните конкуренти, доставчици и купувачи.

(2) В уведомлението на предприятията по ал. 1 се съдържа и искане комисията да разреши концентрацията.

(3) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) До постановяване на решение на комисията по уведомлението не се разрешават фактически и правни действия, свързани с предвижданата концентрация.

Оценка на концентрацията

Чл. 27. (1) В срок един месец от постъпване на уведомлението комисията извършва оценка на концентрацията, като взема предвид обстоятелства, като: положението на предприятията на съответния пазар преди и след концентрацията, тяхната икономическа и финансова сила, достъпа до снабдяването и пазарите на съответните стоки и услуги, юридическите или други препятствия за навлизане на пазарите.

(2) Въз основа на оценката комисията издава решение, с което:

1. (нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) забранява концентрацията на стопанската дейност;
2. (предишна т. 1 - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) обявява, че концентрацията не попада в обхвата на чл. 24;
3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) разрешава концентрацията;
4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) започва проучване по чл. 29.

(3) (Решение № 22 на КС на РБ - ДВ, бр. 112 от 1998 г., отм., бр. 9 от 2003 г.).

(4) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Когато комисията установи, че е извършена концентрация на стопанска дейност в нарушение на чл. 24, ал. 1, тя налага освен имуществена санкция по чл. 59, ал. 1 и други подходящи мерки за възстановяване положението на предприятията на съответния пазар преди концентрацията, включително като разпорежи обединените капитали, дялове или имущество да бъдат разделени и/или общият контрол да бъде прекратен.

(5) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Комисията отменя решението си по ал. 2, т. 3, когато то се основава на невярна или непълна информация, получена от участниците в концентрацията, а също така и когато участниците нарушат изискванията, постановени в решението на комисията.

Разрешение за концентрация

Чл. 28. (1) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Комисията разрешава концентрацията, ако тя не води до установяване или засилване на господстващо положение, което значително би попречило на ефективната конкуренция на съответния пазар.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Комисията може да разреши концентрация, която макар и да установява или засилва господстващо положение, цели модернизиране на производството или икономиката като цяло, подобряване на пазарните структури, привличане на инвестиции, създаване на нови работни места, по-добро задоволяване интересите на потребителите и като цяло има превес над отрицателното въздействие върху конкуренцията на съответния пазар.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) В разрешението по ал. 1 и 2 комисията може да включи и допълнителни ограничителни изисквания, които да са пряко свързани с осъществяването на концентрацията и които са необходими за запазването на ефективната конкуренция или общото положително въздействие върху съответния пазар.

Решение за проучване

Чл. 29. (1) Комисията решава да започне проучване, ако концентрацията попада в обхвата на чл. 21 и поражда сериозни съмнения, че в резултат на осъществяването ѝ ще

се създаде или засили съществуващо господстващо положение и ефективната конкуренция на съответния пазар ще бъде предотвратена, ограничена или нарушена.

(2) Решението по ал. 1 се обнародва в "Държавен вестник".

(3) В 3-месечен срок от обнародването комисията завършва проучването и постановява решение.

(4) До постановяването на решение от комисията по чл. 55 се забраняват всякакви действия, свързани с предвижданата концентрация.

Глава седма

НЕЛОЯЛНА КОНКУРЕНЦИЯ

Обща забрана

Чл. 30. (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Забранява се всяко действие или бездействие при осъществяване на стопанска дейност, което е в противоречие с добросъвестната търговска практика и уврежда или може да увреди интересите на конкурентите в отношенията помежду им или в отношенията им с потребителите.

Увреждане на доброто име на конкурентите

Чл. 31. (1) Забранява се увреждането на доброто име и доверието към конкурентите, както и на предлаганите от тях стоки или услуги чрез твърдение или разпространяване на неверни сведения, както и чрез представяне на факти в изопачен вид.

(2) Забранява се приписването чрез реклама или по друг начин на несъществуващи качества на стоки или услуги при сравняване със стоките или услугите на конкурентите, както и приписване на несъществуващи недостатъци на стоките или услугите на конкурентите.

Въвеждане в заблуждение

Чл. 32. (1) Забранява се премълчаването или прикриването на съществени недостатъци или на опасни свойства на предлаганите стоки или услуги.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Забранява се въвеждането в заблуждение относно съществени свойства на стоките или услугите или относно начин на използване на стоките или предоставяне на услугите чрез твърдение на неверни сведения или чрез изопачаване на факти.

(3) Забранява се рекламата на стоки или услуги, които не са на разположение за задоволяване на потребителското търсене или са в недостатъчно количество.

(4) Забранява се използването на заблуждаващи съобщения за цени, за намаляване на цени и за други търговски условия при предлагане на стоки или услуги.

Имитация

Чл. 33. (1) Забранява се предлагането или рекламата на стоки или услуги с външен вид, опаковка, маркировка, наименование или други белези, които заблуждават или могат да доведат до заблуждение относно произхода, производителя, продавача, начина и мястото на производство, източника и начина на придобиването или на използването, количеството, качеството, естеството, потребителските свойства и други съществени характеристики на стоката или услугата.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 81 от 1999 г.) Забранява се използването на фирма, марки или отличителен знак, идентични или близки до тези на други лица, по начин, който може да доведе до увреждане интересите на конкурентите и/или на потребителите.

Нелоялно привличане на клиенти

Чл. 34. (1) Забранява се осъществяването на нелоялна конкуренция, насочена към привличане на клиенти, в резултат на което се прекратяват или се нарушават сключени договори с конкуренти.

(2) Забранява се използването на принуда или други противоправни способи за въздействие срещу продавачите да не продават стоки или да отказват услуги на определени лица.

(3) Забранява се използването на принуда или други противоправни способи за въздействие спрямо клиентите с цел да купят, да не купят или използват даден вид стока или услуга.

(4) Забранява се обявяването на продажба на изплащане или подобна правна сделка, при която продавачът не декларира ясно своята фирма, не дава точни данни относно броя и размера на отделните вноски, лихвения процент върху невнесените суми и общата продажна цена.

(5) Забранява се предлагането или даването на добавка към продаваната стока или услуга безвъзмездно или срещу привидна цена на друга стока или услуга, с изключение на: рекламни предмети с незначителна стойност и с ясно посочване на рекламиращото предприятие; предмети или услуги, които според търговската практика са принадлежност към продаваната стока или извършваната услуга; стоки или услуги като отбив при продажба в по-големи количества, както и на печатни произведения при продажба или абонамент за периодични издания.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Забранява се извършването на продажба, когато заедно с нея се предлага или обещава нещо, чието получаване зависи от: решаване на задачи, ребуси, въпроси, гатанки; събиране на серия от купони и други подобни; разиграване на игри с парични или предметни награди, чиято стойност значително надвишава цената на продаваната стока или услуга.

(7) Забраняват се продажбите на вътрешния пазар на значителни количества стоки за продължително време по цени, по-ниски от разходите за производството и реализацията им, с цел нелоялно привличане на клиенти.

Забрана за разгласяване на производствени или търговски тайни

Чл. 35. (1) Забранява се узнаването, използването или разгласяването на производствена или търговска тайна в противоречие с добросъвестната търговска практика.

(2) Узнаването на производствена или търговска тайна противоречи на добросъвестната търговска практика и когато е извършено чрез подслушване, проникване в помещение, отваряне на кореспонденция, заснемане или проучване без съгласието на притежателя на документи или вещи, съхранявани по начин, ограничаващ достъпа до тях, а също и чрез измама или предлагане облага на лица, които имат достъп до тайната по силата на служебни или договорни отношения.

(3) Забранява се използването или разгласяването на производствена или търговска тайна и когато тя е узната или съобщена при условие да не бъде използвана или разгласявана.

ДЯЛ ТРЕТИ

ПРОИЗВОДСТВО

Глава осма

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Основания за образуване на производство

Чл. 36. (1) Производство пред комисията се образува по:

1. писмена молба на лицата, чиито интереси са засегнати или застрашени от нарушение на този закон;

2. (изм. - ДВ, бр. 28 от 2002 г.) писмени искания за издаване на разрешения или за допускане на уеднаквени общи условия;

3. решение на комисията;

4. искане на прокурора.

2. изземване на копия или извлечения от търговска кореспонденция и други документи, от счетоводни или търговски книги, в това число на записи върху носител на компютърни информационни данни;

3. снемане на устни обяснения.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2, когато не е възможно да се вземат копия, извлечения или записи, се изземват оригиналите.

Разрешение на съд

Чл. 41б. (Нов - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) (1) Събирането на доказателствата по чл. 41а се извършва по искане на председателя на комисията с разрешение на съдия от окръжния съд по седалището на предприятието, когато са налице достатъчно основания да се смята, че в помещението или в превозното средство се намират доказателства, които имат значение за производството пред комисията.

(2) Искането за разрешение трябва да съдържа всички данни, известни на комисията относно обстоятелствата по ал. 1 и чл. 41а, ал. 1, а когато то е свързано с установяване на съгласувана практика - достатъчно е да се посочат само фактите, от които може да се предположи нейното съществуване.

(3) В деня на постъпване на искането съдията се произнася със заповед, която подлежи на незабавно изпълнение.

(4) Заповедта по ал. 1 или отказът да се издаде такава по искането може да се обжалва в тридневен срок от произнасянето пред съответния апелативен съд. Обжалването не спира изпълнението.

(5) Апелативният съд образува делото в деня на постъпването на жалбата и се произнася по нея в тридневен срок.

Ред за събиране на доказателствата

Чл. 41в. (Нов - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) (1) Събирането на доказателствата по чл. 41а се извършва от член на комисията, определен за докладчик по преписката, в присъствието на:

1. лицето, което използва помещението или превозното средство по чл. 41а, ал. 1, т. 1, или негов представител и

2. поемни лица.

(2) При необходимост може да се търси съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи.

(3) Копията на иззетите документи се заверяват от лицето по ал. 1, т. 1 и от член на комисията - определен за докладчик по преписката. При отказ на лицето по ал. 1, т. 1 заверката се прави от члена на комисията и от поемните лица.

(4) За неуредените въпроси се прилагат съответно правилата на Наказателно-процесуалния кодекс.

Освобождаване от задължение за опазване на тайна

Чл. 41г. (Нов - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) В случаите по чл. 41, ал. 1, чл. 41а и 53 лицата не могат да се позовават на производствена, търговска или друга защитена от закон тайна. Когато документацията и информацията съдържат данни, представляващи класифицирана информация, се прилага редът, предвиден в Закона за защита на класифицираната информация.

Използване на документацията

Чл. 42. Документация и информация, получена от комисията в процеса на проучването, може да се използва от нея само за целите на това проучване.

Обжалване

Чл. 43. (1) (Предишен текст на чл. 43, изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Решенията на комисията подлежат на обжалване пред Върховния административен съд в

четирнадесетдневен срок от съобщаването им по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(2) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Решенията могат да бъдат обжалвани от лицата, които са взели участие в производството пред комисията, а решенията по чл. 27, ал. 2, т. 2 и 3 могат да се обжалват и от други заинтересовани лица.

(3) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Решенията по чл. 27, ал. 2, т. 2 и 3 се публикуват в официалната интернет страница на комисията и се обнародват в "Държавен вестник". Срокът по ал. 1 тече от деня на обнародването.

Влизане в сила на решенията

Чл. 44. Решенията на комисията влизат в сила, когато:

1. (отм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.);
2. не са обжалвани в срока по чл. 43;
3. подадената жалба не е уважена.

Изпълнение

Чл. 45. (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Имуществените санкции и глобите по влезли в сила решения на комисията подлежат на събиране по реда на Данъчния процесуален кодекс.

Давност

Чл. 46. Не се образува производство или образуваното производство се прекратява, ако са изтекли пет години от извършване на нарушението.

Такси и разноски

Чл. 47. (1) За производствата по този закон се дължат държавни такси и разноски. Държавните такси се утвърждават от Министерския съвет.

(2) Държавните учреждения се освобождават от такси, но не и от разноски по производството.

(3) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Сумите за възнаграждение на експерти и специалисти се внасят предварително от страната, която ги е поискала, в размер, определен от комисията.

(4) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Когато комисията постанови решение за налагане на санкция на страната, извършила нарушение на закона, тя ѝ възлага и направените по производството допълнителни разходи за външни експерти и специалисти по чл. 51, ал. 2, платени от другата страна.

Глава девета

ПРОИЗВОДСТВО ПО РАЗСЛЕДВАНЕ НА НАРУШЕНИЯ И ИЗДАВАНЕ

НА РАЗРЕШЕНИЯ

Образуване на производството

Чл. 48. (1) (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2002 г.) Производството пред комисията се образува по молба на заинтересуваните лица, по искане за издаване на разрешение, допускане на уеднаквени общи условия или по собствена инициатива.

(2) Не се образува производство, а образуваното производство се прекратява с решение на комисията, когато:

1. молителят - физическо лице, е починал или юридическото лице е било заличено;
2. са изтекли предвидените срокове за погасяване на отговорността по този закон;
3. комисията не е компетентна да се произнесе;
4. (нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) молителят оттегли молбата или искането си.

(3) (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Молителят може да оттегли молбата или искането си във всяко положение на производството със съгласието на ответната страна.

Съдържание на молбата

Чл. 49. (1) Молбата по чл. 36, ал. 1, т. 1 трябва да е написана на български език и да съдържа:

1. името, единния граждански номер и данни за съдебната регистрация на молителя и на лицето, срещу което е оплакването;
2. адреса (седалището и адреса на управление) на молителя;
3. в какво се състои искането и изложение на обстоятелствата, на които се основава молбата;
4. доказателствата в подкрепа на молбата;
5. подписа на лицето, което подава молбата, или на неговия пълномощник;
6. платените държавни такси, ако такива се дължат.

(2) Исканията по чл. 36, ал. 1, т. 2 съдържат съответно посочените в чл. 11, ал. 2 и в чл. 26, ал. 1 данни.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 28 от 2002 г.).

(4) Неподписани или анонимни молби не се разглеждат от комисията.

(5) Ако молбата не отговаря на изискванията на ал. 1, 2 и 3, на молителя се изпраща съобщение да отстрани в седемдневен срок допуснатите нередовности.

(6) Ако молителят не отстрани нередовностите в срока по ал. 5, молбата не се разглежда от комисията.

Образуване на преписка

Чл. 50. По постъпилата молба, искане за разрешение или решение на комисията по чл. 36, ал. 1, т. 3 председателят образува преписка и я възлага на член на комисията - докладчик.

Разследване и проучване

Чл. 51. (1) Докладчикът извършва разследване или проучване на обстоятелствата по преписката, като:

1. (изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) изисква писмени или устни обяснения от молителя, от лицето, срещу което е оплакването за нарушение на закона, от заинтересувани лица, от други предприятия, а също така и от държавни и местни органи; устните обяснения се протоколират и се подписват от лицето, дало обясненията;

2. изисква преписи от частни или официални документи;

3. изисква писмени становища от държавни и местни органи.

(2) При извършване на разследването или проучването докладчикът се подпомага от администрацията, както и от външни експерти и специалисти.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Всички факти и обстоятелства, събрани по време на разследването или проучването, не могат да бъдат разгласявани, ако представляват тайна по смисъла на чл. 41г.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Разследването се извършва в срок до 60 дни. При разследване на нарушение по чл. 9 и по чл. 18 срокът е до 90 дни. При случаи с фактическа и правна сложност срокът може да бъде продължен още с 30 дни по решение на комисията.

(5) След приключване на разследването или проучването на страните се дава възможност да се запознаят със събраните по преписката материали.

Приключване на разследването или проучването

(Загл. изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.)

9. разрешава или забранява дадена концентрация;

10. (нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) прекратява производството при оттегляне на молбата или искането, както и когато комисията не е компетентна да се произнесе;

11. (нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) постановява прекратяване на нарушенията по чл. 9, чл. 18 и глава седма "Нелоялна конкуренция" и възстановяване на първоначалното положение при установени нарушения по глава шеста "Концентрация на стопанска дейност".

(2) Решението се мотивира и се подписва от членовете на комисията, гласували в закритото заседание.

Особено мнение

Чл. 56. (1) Членът на комисията, който не е съгласен с решението, го подписва с особено мнение.

(2) Особеното мнение се прилага към решението.

Съдържание на решението

Чл. 57. Решението на комисията е писмено и съдържа:

1. наименованието на органа, който го е издал;
2. фактическите и правните основания за издаването му;
3. диспозитивна част, в която се определят правата или задълженията, видът и размерът на санкцията, ако се налага такава;
4. пред кой орган и в какъв срок решението може да се обжалва.

Определение на комисията

Чл. 57а. (Нов - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) Комисията постановява определение, когато се произнася по въпроси, с които не се решава спорът по същество, доколкото друго не е предвидено в закона.

ДЯЛ ЧЕТВЪРТИ

ОТГОВОРНОСТ И САНКЦИИ

Глава десета

ОТГОВОРНОСТ

Административнонаказателна отговорност

Чл. 58. (1) При нарушаване на забраните или ограниченията по този закон, ако деянието не е престъпление, се носи административнонаказателна отговорност.

(2) Актове за установяване на нарушенията не се съставят, а имуществените санкции и глобите по закона се налагат с решение на комисията, което подлежи на обжалване пред Върховния административен съд.

Глава единадесета

САНКЦИИ

Имуществени санкции

Чл. 59. (1) (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) За нарушенията по чл. 9, 18, 30, 31, 32, 33, 34 и 35, за извършване без разрешение на действия по чл. 13, ал. 4, чл. 15, ал. 2, чл. 24, ал. 1 и чл. 27, ал. 5, както и за неизпълнение на постановеното по чл. 7, ал. 1, т. 8 комисията налага имуществена санкция на предприятието в полза на държавата в размер от 5000 до 300 000 лв.

(2) При повторно нарушение комисията може да наложи имуществена санкция на предприятието в размер от 100 000 до 500 000 лв.

(3) При неизпълнение на решение на комисията тя може да наложи имуществена санкция на предприятието в размер от 100 000 до 500 000 лв.

Намаляване на имуществената санкция при нарушение по чл. 9

Чл. 59а. (Нов - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) (1) Комисията намалява предвидената в чл. 59 имуществена санкция за нарушение по чл. 9, когато предприятието доброволно представи в хода на разследването доказателство, което има съществено значение за установяване на нарушението, и към момента на представяне на доказателството това предприятие е прекратило участието си в него.

(2) Намаляването е в размер от 30 до 50 на сто от предвидената санкция в чл. 59 за първото предприятие, което отговаря на условията по ал. 1, от 20 до 30 на сто за второто предприятие и от 10 до 20 на сто - за всяко следващо предприятие.

Освобождаване от административнонаказателна отговорност

при нарушение по чл. 9

Чл. 59б. (Нов - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) (1) Комисията не налага предвидената в закона санкция за нарушение по чл. 9 на участващо в споразумение предприятие, ако то преди останалите участници представи доказателство, което по преценка на комисията представлява достатъчно основание за образуване на производство по чл. 3б, ал. 1, т. 3.

(2) Освобождаването от имуществена санкция по ал. 1 се допуска при следните условия:

1. към момента на представяне на доказателството комисията няма данни за образуване на производство за разследване на нарушение по чл. 9 по собствена инициатива;

2. предприятието съдейства ефективно на комисията през целия период на разследването;

3. към момента на представяне на доказателството предприятието е прекратило участието си в споразумението и не принуждава други предприятия да участват в него.

Глоби

Чл. 60. (1) Физическите лица, извършили или допуснали извършването на нарушения по този закон, ако деянието не съставлява престъпление, се наказват с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

(2) На лицата, които не представят в срок поисканите доказателства или точна информация, или не се явят лично за даване на обяснения пред комисията, се налага глоба в размер от 500 до 2500 лв.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 и 2 на виновното лице се налага глоба в размер от 2000 до 20 000 лв.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.).

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Предприятие" е всяко физическо, юридическо лице или гражданско дружество, което извършва стопанска дейност на съответния пазар независимо от правната и организационната си форма.

2. (Изм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) "Сдружения на предприятия" са сдружения на професионална основа и други форми на сдружения на независими предприятия, които не осъществяват отделно самостоятелна стопанска дейност и съответно не разпределят печалба.

3. (Отм. - ДВ, бр. 9 от 2003 г.).

4. "Съгласувана практика" съставляват координирани действия или бездействия на две или повече предприятия.

5. "Съответен пазар" се състои от:

а) "продуктов пазар", в който са включени всички стоки или услуги, които могат да се приемат от потребителите като взаимозаменяеми по отношение на техните характеристики, предназначение и цени;

б) "географски пазар", включващ определена територия, в която се предлагат съответните взаимозаменяеми стоки или услуги и в която конкурентните условия са еднакви и се различават от тези в съседни райони.

6. "Добросъвестна търговска практика" са правилата, определящи пазарното поведение, които произтичат от законите и обичайните търговски отношения и не нарушават добрите нрави.

7. "Производствена или търговска тайна" са факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, за което те са взели необходимите мерки.

8. "Повторно нарушение" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на решението, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

9. "Стопанска дейност" е дейността на предприятия, резултатите от която са предназначени за размяна на пазара.

10. (Нова - ДВ, бр. 9 от 2003 г.) "Заинтересувано лице" е всяко лице, предприятие или асоциация, чиито интереси могат да бъдат засегнати от нарушение на закона - конкурентни предприятия или организации на конкурентни предприятия.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Председателят, заместник-председателите и членовете на комисията, избрани от Народното събрание, запазват правата си до изтичане на мандата им по този закон.

§ 3. Споразуменията, решенията и съгласуваната практика по чл. 9 от този закон, които съществуват към датата на влизането му в сила, се привеждат в съответствие с изискванията на този закон в срок три месеца. В противен случай те са недействителни.

§ 4. (1) Заварените при влизането в сила на този закон незавършени производства по преписки пред комисията се приключват по реда, посочен в този закон.

(2) Заварените висящи дела се приключват по реда, действащ при тяхното образуване.

§ 5. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г.) се създава чл. 262а:

"Издаване на разрешение

Чл. 262а. Издаването на разрешение за сливане или вливане на дружества се извършва при условия и по ред, определени в отделен закон. Съдът вписва в търговския регистър сливането или вливането, след като му бъде представено издаденото разрешение, когато издаването му е задължително."

§ 6. В Закона за банките (обн., ДВ, бр. 52 от 1997 г.; доп., бр. 15 от 1998 г., изм., бр. 21 от 1998 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 19, ал. 5 се създава изречение второ:

"В случаите по ал. 2, т. 3 Централната банка разглежда искането, ако е представено разрешение за сливането или вливането от Комисията за защита на конкуренцията, когато издаването му е задължително."

2. В чл. 20 след думите "Централната банка" се поставя запетая и се добавя "а в случаите по т. 3 - и разрешението на Комисията за защита на конкуренцията, когато издаването му е задължително".

3. В чл. 75, ал. 1 след думите "Централната банка" се добавя "след представяне на разрешение от Комисията за защита на конкуренцията, когато издаването му е задължително".

4. В чл. 78 се създава ал. 6:

"(6) Разрешение за вливане по ал. 5 се издава след представяне на разрешение от Комисията за защита на конкуренцията, когато издаването му е задължително."

§ 7. В Закона за застраховането (обн., ДВ, бр. 86 от 1996 г.; доп., бр. 1 от 1997 г.; изм., бр. 21 от 1997 г. - Решение № 6 на Конституционния съд от 1997 г.; изм. и доп., бр. 58 от 1997 г., бр. 21 от 1998 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 17в, ал. 1, т. 2 накрая се добавя "след представяне на разрешение за сливането или вливането от Комисията за защита на конкуренцията, когато издаването му е задължително".

2. В чл. 22, т. 1 след думите "между застрахователи" се добавя "след получаване на разрешение за сливането или вливането от Комисията за защита на конкуренцията, когато издаването му е задължително".

§ 8. В чл. 35 от Закона за приватизационните фондове (обн., ДВ, бр. 1 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 68 и 85 от 1996 г., бр. 39 от 1998 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

"(2) Комисията може да издаде разрешение за придобиване на акции, издадени от друг приватизационен фонд, за сливане или вливане на приватизационни фондове само след представяне на разрешение от Комисията за защита на конкуренцията, когато издаването му е задължително."

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 9. В чл. 2 от Закона за кооперациите (обн., ДВ, бр. 63 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 34 и 55 от 1992 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 59 и 103 от 1996 г., бр. 52 от 1997 г.) се създава ал. 2:

"(2) При сливане на кооперации съдът вписва новата кооперация или промените по чл. 40, ал. 1, след като му бъде представено съответното разрешение, издадено от Комисията за защита на конкуренцията, когато издаването му е задължително."

§ 10. В Закона за ценните книжа, фондовите борси и инвестиционните дружества (обн., ДВ, бр. 63 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 68 и 85 от 1996 г., бр. 52 и 94 от 1997 г., бр. 42 от 1998 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 97 се създава ал. 8:

"(8) Предложителят задължително прилага към проекта за търгово предложение разрешение от Комисията за защита на конкуренцията."

2. В чл. 98 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 думите "на Комисията за защита на конкуренцията" се заличават;

б) алинея 2 се отменя.

§ 11. Изпълнението на този закон се възлага на Комисията за защита на конкуренцията.

§ 12. Този закон отменя Закона за защита на конкуренцията (обн., ДВ, бр. 39 от 1991 г.; попр., бр. 79 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 53 от 1992 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за деноминация на лева

(ДВ, бр. 20 от 1999 г., доп., бр. 65 от 1999 г., в сила от 5.07.1999 г.)

.....

§ 4. (1) (Доп. - ДВ, бр. 65 от 1999 г.) С влизането в сила на закона всички числа в стари левове, посочени в законите, влезли в сила преди 5 юли 1999 г., се заменят с намалени 1000 пъти числа в нови левове. Замяната на всички числа в стари левове с

намалени 1000 пъти числа в нови левове се прилага и за всички закони, приети преди 5 юли 1999 г., които са влезли или ще влязат в сила след 5 юли 1999 г.

(2) Органите, приели или издали подзаконови нормативни актове, влезли в сила преди 5 юли 1999 г. и в които има числа в левове, да направят произтичащите от този закон изменения в тях така, че измененията да се прилагат от датата на влизането в сила на закона.

.....

§ 7. Законът влиза в сила от 5 юли 1999 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение

на Закона за защита на конкуренцията

(ДВ, бр. 9 от 2003 г.)

§ 43. Председателят, заместник-председателите и членовете на комисията, избрани от Народното събрание, запазват правата си до провеждането на новия избор.

§ 44. Заварените при влизане в сила на този закон незавършени производства на комисията се приключват по реда, посочен в този закон.